

۱۶ سال است که برای باجیو تولد می گیرم

دشتی زاده ماجرای جشن تولد گرفتن برای باجیو را هم این طور توصیف می کند: «هرسال برای او جشن تولد می گیرم. از یک ماه و دتر عکس کبک و پنهار آماده می کنم، چون آن روز احساس می کنم خودم باجیو شده ام. حدوداً ۱۵، ۱۶ سال است که مدام برای باجیو جشن تولد می گیرم. شما وقتی نیت در هواداری در آمدن زایی هست، خدا برایت انجام نمی دهد. مثلاً مسی و رونالدو ی ایرانی که تیک آبی اینستاگرام هم دارند و چون تیک آبی دارند، بیشتر دیده می شوند و مثلاً آدم های مشهوری هستند، چطور وقتی مسی یا رونالدو این ها را دیدند اصلاً توجهی نکردند؟ هواداری یعنی عملکرد نه این که کاری کنی که مرکز توجه باشی و از این طریق در آمدن زایی کنی. الان مثلاً روبرتو باجیو می فهمد یکی به نام محمد دشتی زاده از بوشهر طرفدارش است نه بدش. مارچلو لیبی زمانی که باتیم ملی چین به ایران آمده بود، من رفتم داخل هتل و با او عکس گرفتم، با ژاوی هم عکس گرفتم. اما بدل ها چنین فرصتی را ندارند.»

همسر باجیو من را دنبال می کند

اما به بخش جالب ماجرا رسیدیم که خاطرات دشتی زاده از سلام علیک با خانواده باجیو است: «من برای تبریک تولد همسر و دختر باجیو ویدئو در دست می کنم، پست و استوری می گذارم و همیشه برای آن ها می فرستم. یک بار هم همسر روبرتو پستی را که من برای شان گذاشتم در پیچ خودش منتشر و از من تشکر کرد. دختر روبرتو و النتینا عکس من را استوری گذاشته بود و گفته بود این شخص زنده است یا نه؟ می خواهم به ایران بیایم و او را از نزدیک ببینم. همسر روبرتو باجیو پیچ من را فالو دارد. روزی که دزد به خانه روبرتو باجیو رفته بود به همسرش پیام دادم که «سلام، خانواده، حال شون خوبه؟ گفت ازت ممنونم، ما بسیار شو که شدیم. گفتم رویی حالش چطور؟ گفت در سلامتی کامل به سر می بریم، ممنونم.»

مطمئنم اگر باجیو را ببینم غش می کنم

از او می پرسم اگر روزی باجیو را ببینی چه حسی خواهی داشت، می گوید: «وقتی بهش فکر می کنم اشک در چشم هایم جمع می شود. تصور این لحظه بسیار شیرین است و نمی توانم دقیق توصیفش کنم و شک نکنید غش می کنم و از حال می روم. سال هاست که طرفدار باجیو هستم و برای همین انگیزه و پشتکار دارم، به این دلگرم هستم که از نزدیک ببینمش. البته علاوه بر روبرتو باجیو من از دیگر اسطوره های فوتبال ایتالیا هم همیشه یاد می کنم. بعد از باجیو دوست دارم بوفون، توتی، دل پیرو، آندر هیو و آلکساندر آلتوبلی را که اخیراً در باره مهدی طارمی نظر داده بود و مهم ترین خرید اینترناطارمی عنوان کرده بود، ببینم. برای داویده استوری و مادر لومو مالینی هم که فکر می کنم اسمش مارینسا مالینی بود، مراسم ویژه ای گرفتم. اعلامیه زدم و عکسش را کنار شمع قرار دادم و آهنگ ایتالیایی غمگین گذاشتم و برای او خیرات هم کردم.»

اطلاعات کاملی از ایتالیا دارم

محمد به شدت ایتالیا را هم می شناسد: «همه بازیکن های ایتالیایی را می شناسم. از تمام کاپیتان ها، شماره ده ها، مربی ها و عکس های دسته جمعی اطلاع دارم و می توانم در باره آن ها ساعت ها حرف بزنم و به نوعی معرفی شان کنم. علاقه زیادی به ایتالیا و فرهنگ این کشور دارم و خلاصه هر چیزی را که راجع به ایتالیا و فوتبال این کشور باشد، می دانم. تنها چیزی که از باجیو نمی دانم گروه خونی و تحصیلاتش است که می خواهم بروم و از خودش بپرسم، حتی فکر کنم شماره کفشش ۴۱ باشد. حتی می دانم روبرتو باجیو در همه عکس هایش نشسته بوده و هیچ وقت ایستاده نبوده است و این به نظر من نشان از تواضع و فروتنی او دارد، حتی مالینی هم گفته بود شما عکسی پیدا نمی کنید که باجیو در آن ایستاده باشد. باجیو در سال ۱۹۸۵ و در ۱۸ سالگی زمانی که در آستانه ورود به باشگاه فیورنتینا از باشگاه ویچنزا بود طی بازی مقابل تیم ریمینی به طور همزمان دچار پارگی رباط صلیبی و مینیسک زانو شد و پای راستش ۲۲۰ تا بخیه خورد. بدن باجیو به تمام آنتی بیوتیک ها حساسیت داشت و عمل زانوی او بدون هیچ موادی حس کننده ای انجام شد. باجیو هنگام بازی خیلی دردی می کشید و وقتی که باز نشسته شد، گفت که احساس خوبی دارم و شادم مثل زندانی که از بند آزاد شده است.»

ماجرای آن پناحتی کابوس وار

جالب ترین صحنه ای که همه علاقه مندان به فوتبال از باجیو به خاطر دارند همان پناحتی معروفی است که رویی در فینال جام جهانی خراب کرد؛ خودش می گفت بارها خواب آن صحنه را دیده و هر بار پناحتی اش گل شده بود. محمد در این باره می گوید: «همه مردم رسانه ها از خراب کردن پناحتی روبرتو باجیو در جام جهانی ۹۴ حرف می زنند ولی یادشان رفته که این روبرتو باجیو بود که باعث شد ایتالیا به فینال جام برسد و حتی اگر پناحتی خودش را خراب نمی کرد، باز هم بتو پناحتی خودش را گل می کرد و برزیل قهرمان می شد. باجیو یک تنه جلوی نیجریه و اسپانیا ایستادگی کرد و با عملکرد خوبش ایتالیا به نیمه نهایی رسید. در نیمه نهایی هر قایت جالبی با استیوچکوف داشت ولی موفق تر بود و دوبار گلزنی کرد تا ایتالیا به فینال جام جهانی برسد، ولی پناحتی که از دست داد، موجب شد رویی یکی از دیوارهای واتیکان بنویسد: «خدا همه ما را ببخش به جز روبرتو باجیو»

من روبرتو باجیو هستم

گفت و گو با محمد دشتی زاده آرایشگر بوشهری که عاشق روبرتو باجیو اسطوره فوتبال ایتالیا است و علاقه زیادی هم به تیم ملی این کشور دارد برای همین با ۵۰ ستاره فوتبال ایتالیا عکس گرفته و جالب تر این که همسر باجیو هم یکی از دنبال کنند گانش است

شایان اله آبادی | خبرنگار

پرونده

مردم جنوب شهر ه اند به خونگرمی، بی ریایی و قلب های پاکشان. مردمی که می شود یکرنگی و عشق را در چهره مهربان شان ببینی و در هندسه خطوط پیشانی شان رنگ آفتاب داغ و در چشمان زلالشان، آبی دریای جنوب را. در بین همه مردان عاشق و خونگرم جنوب، به سراغ مردی می رویم که عشق او و نگاهش به زندگی و کلام شیرینش با آن لهجه زیبا و دوست داشتنی رنگی دیگر دارد و قلبی که ضربانش هزاران فرسنگ آن سوتر می تپد و به عشقی که مرز نمی شناسد، گره خورده است. شاید کلیپ های «محمد دشتی» آرایشگر جنوبی را دیده باشید که همه زندگی اش در فوتبال و روبرتو باجیو خلاصه می شود. او به قدری به باجیو علاقه دارد که هر مدل مویی که داشته به دورانی از عمر او بر می گردد. تمام دیوارهای سالن آرایشگاهش در چاهکوتا به بوشهر پر شده از عکس ها و پیراهن تیم هایی که باجیو در آن ها بازی کرده، مردی که حتی خواهر برادر هایش را به نام خواهر برادر های باجیو صدا می زند. او سال ها با باجیو زندگی کرده و ۳۰ سال است منتظر روزی است که این فوتبالیست ایتالیایی را ببیند. با او همکلام شدیم تا از این علاقه بگویم.

از کودکی باجیو می شدم!

دشتی زاده ماجرای علاقه مند شدنش به فوتبال را این طور تعریف می کند: «سال ۱۳۷۲ بود که فینال یورو بین آلمان با دانمارک برگزار شد؛ ماجرای علاقه مندی من به فوتبال از این جا شروع شد؛ اما در منطقه مان امکاناتی مثل تلویزیون و رادیو کم بود. یک روز در باغچه حیاط پشت خانه مان که درختان گز زیادی هم داشت مشغول بازی بودم که لایه لای درختان یک تکه روزنامه دیدم که عکسی از روبرتو باجیو در آن چاپ شده بود؛ تیترو روزنامه نوشته شده بود «روبرتو باجیو» مرد سال اروپا و جهان از یوونتوس ایتالیا. از آن موقع به باجیو علاقه مند شدم. این ماجرا تمام شد تا این که من با بچه ها داخل کوچه و محله مان فوتبال بازی می کردم من زغال یا مازیک برمی داشتیم و ریشم را سیاه می کردم؛ یک تور سیاه هم آماده کرده بودم پشت سرم می بستم و می گفتم من روبرتو باجیو هستم. همین طور علاقه من شکل گرفت و ادامه یافت و به مرحله ای رسید که کم کم برای روبرتو جشن تولد می گرفتم؛ برای تیم ملی ایتالیا هم شوق عجیبی داشتم.»

۵ روز نامه ایتالیایی با من مصاحبه کردند

هر بازیکنی که می آمد ایران چه ایتالیایی بود چه در ایتالیا بازی کرده بود، می رفتم ببینم شان. دشتی زاده با بیان این موضوع ابعاد علاقه اش به باجیو و تیم ملی ایتالیا را این طور توصیف می کند: «از یک روستای داخل بوشهر که ۴۵، ۲۵ کیلومتر با بوشهر فاصله داریم، سوار اتوبوس می شدم. داخل میدان آزادی می خوابیدم.

حتی یک بار بر نامه نود هم به چاهکوتا آمد و گزارشی از من گرفت. یک آلبوم شگفت انگیز دارم از سال ۱۹۱۰ که المپیک ایتالیا شروع شده تا عکس تیم ملی ایتالیا ۲۰۲۰ که فتم با آن ها ملاقات کردم و عکس گرفتم دقیقاً در ۱۱ نفری که در تیم ملی ایتالیا بودند با ۹ نفر شان عکس گرفتم. چند روز نامه ایتالیا لاگاتزتا، اسکای اسپورت، روز نامه گل، سایت مرکاریپورت، توتواسپورت و کوریه دلا سراسر باره من مطلب نوشتند و پرسیدند که محمد از ایران چقدر باجیو را دوست داری؟ گفتم خیلی. در یک برنامه از من پرسیدند حاضری به خاطرش چه کاری انجام بدهی؟ گفتم تا نبینمش زن نمی گیرم. این تیتروفت بالای ۳ روز نامه ایتالیا که محمد از ایران گفته: «روبرتو باجیو تا نبینمش زن نمی گیرم.»

مستندی در باره ام ساخته شد

مستندی از این عاشق فوتبال ایتالیا ساخته شده که خودش در باره آن می گوید: «این مستند در جشنواره جهانی ایپس شهر میلان بین ۷۶۳ مستند رفت جزو ۸ مستند برتر و در تلویزیون هم پخش شد. باجیو هم در زمان کرونا به من در اینستاگرام پیام داد و گفت «سلام من رویی هستم همه کارا رو دیدم بسیار خوشحالم که چنین هواداری دارم». بد نیست بداند محمد برای دیدن بازی های تیم های ایتالیایی حتی به کشور های نزدیک هم می رود؛ خودش ماجرای حضورش در اینستار این طور تعریف می کند: «گزارشی از اسکای اسپورت برای بازی ایتالیا تهیه شده بود که نوشته بودند استقبال زیادی از تیم ملی ایتالیا شده، چه ایتالیایی هایی که در آن جا کار می کردند و چه ارمنستانی هایی که در آن جا زندگی می کردند اما در بین آن ها یکی بود که لباس تیم ملی ایتالیا تنش بود و خودش را شبیه روبرتو باجیو کرده بود و داشت بازیکنان ما را رصد می کرد که ارتباط برقرار کند و با آن ها عکس بگیرد.»

حدود ۳۰۰ پیراهن در آرشیو هواداری دارم

ویدئوهایی که از داخل آرایشگاه محمد منتشر می شود گویای این است که او کیت های مختلف تیم ملی ایتالیا، میلان، یوونتوس و... را دارد؛ خودش در این باره می گوید: «فکر می کنم حدود ۳۰۰ پیراهن داشته باشم؛ علاوه بر این لباس ها، شال گردن، پرچم و عکس های باجیو را هم دارم، تمام وسایل دوران حرفه ای روبرتو باجیو از پشت موتا گردن بندش را دارم؛ همین طور آرشیوی از تمام روزنامه های ایتالیایی که در باره من مطلب نوشتند. برای تهیه این ها هزینه زیادی هم متحمل شدم. شاید باورش سخت باشد اما سالگرد ۱۲۵ سالگی میلان بغض کرده بودم؛ خلاصه این که با ۵۰ نفر از بازیکنان میلان چه پیش کسوتان، چه بازیکنان فعلی عکس گرفتم از مالدینی تا گتوزو، آگوستین و...».

همه ایران من را به عنوان باجیوی

ایرانی می شناسند

شاید در محیطی کوچک این رفتار محمد خیلی به چشم بیاید، او در باره واکنش دیگران می گوید: «در روستایی که ما زندگی می کنیم می گویند برو ایتالیا روبرتو باجیو را ببین، می گویم خب باجیو فلافل فروشی ندارد که بروم و با او عکس بگیرم. خلاصه مردم به کار من اهمیت نمی دهند؛ در حالی که وقتی می گویند باجیوی ایرانی، بقیه می گویند همان آرایشگر بوشهری؟ باور کنید مترویی تهران رفته بودم به من می گفتند روبرتو باجیو این چاه کار می کنی؟ خبرنگار لاگاتزادل اسپورت ایتالیا در یک یادداشت نوشت که «روبرتو باجیو در جهان عاشقان زیادی دارد و در بیشتر نقاط جهان می توانند هوادار او باشند، اما عشق محمد نسبت به روبرتو باجیو در جهان بی نظیر است.»

چطور این همه عکس گرفتم!

یکی از نکات جالب در باره دشتی زاده توانایی او برای گرفتن عکس با فوق ستاره هاست؛ از او می پرسم ترند مخصوصی داری؟ می گوید: «بله، اتفاقاً آن موقعی که می رفتم خیلی سخت بود. می رفتم با خانمی که در پذیرش هتل بود صحبت می کردم می گفتم از بوشهر آمده ام، خانواده ام در راه هستند و دارن می رسند، می خواهم یک اتاق در هتل رزرو کنم. خلاصه به هر طریقی وقت تلف می کردم تا بازیکنان می رسیدند و با آن ها عکس می گرفتم و سریع فرار می کردم، ولی الان اگر بروم من را می شناسند.» از محمد می پرسم الان کدام بازیکن مثل باجیو بازی می کند، می گوید: «از بین بازیکنان ایتالیایی به نظر من اینسینییه بازیکن سابق ناپولی حر کات و ضرباتش پشت هجده خیلی شبیه روبرتو باجیو بود اما اوام نیاور دوتوانست داخل ایتالیا شم گلزنی را که روبرتو باجیو پشت خط هجده داشت از خودش نشان بدهد، اما خود روبرتو باجیو، و تنورین بازیکن سابق ریورپلاته را دوست داشت که به جنوا آمد ولی نتوانست خودش را ثابت کند.»

